

A Közgyűlés

Gyöngyös város központi kultúrházában, a Himnusz hangjai után *Kertész József* szavalata következett.

Cserép János elnök nyitotta meg a közgyűlést, melyben kiemelte, hogy a ma erdeit, melyből jelentős terület értékénél fogva természetvédelmi oltalom alatt áll, a múlt erdészei hozták létre. Az erdész az erdők gondozója, és munkájának eredményét és hasznát a társadalom élvezi. Az erdészeknek szükségük van a társadalom támogatására, mert az erdő közügy.

Az első sorban tiszteletbeli tagjaink ültek, *Madas András, Riedl Gyula, Roland Migende*.

A Közgyűlésen ott láthattuk az utóbbi évtizedek valamennyi Egyesületi elnökét. *Madas Andrást, Herpay Imrét, Schmotzer Andrást, Káldy Józsefet* és természetesen a most elnöklő *Cserép Jánost*.

Rendhagyó módon nem főtitkári beszámoló és ellenőrző bizottsági jelentés következett, hanem a műsorvezető, Pe-

ták István tagtársunkat, a Magyar Turista Egyesület elnökét – vagy ahogy ő mondotta, az erdőkerülőt kérte fel, hogy a Szent István Vándorlása című filmsorozatot idézve tartson előadást – amit felfoghatunk úgy is, hogy „én így látom az erdőt”. Néhány gondolatot adunk közre az elhangzottakból.

Peták István előadása

Szerettem volna bemutatni az erdészeket, a természetvédőket, akikkel kapcsolatban sok ítélet és előítélet fogalmazódott meg az emberekben. Nézzünk belőlük egy párat:

– A természetvédők a széplelkű jó bácsik és nénik, akik a gonosz fanyűvő erdészekkel szemben védik az erdőket, a fákat, a természetet.

– A természetvédők azok a laikusok, akik a hozzáértőkkel szemben tudják, hogy mit kellene és szabadna csinálni a természetben a természettel.

– A természetvédők azok a sikertelen erdészek, akik most hatósági jogkörüknél fogva revansot vesznek sikeres társaikon, akik az erdészeteknél maradhattak.

– A természetvédők az erdőt mint ökológiai egészt, egységet, míg az erdészek csak a fahozadékot nézik, meg azt, hogy a fa elég magas, sudarlós, ágtiszta-e?

– Az erdészek hozták létre mindazt, amit ma védenek és támadnak a természetvédők.

És így tovább.

Szerettem volna bemutatni, hogy kedves társadalom: Önök tévednek. Mind a két tábor az erdőért, a természetért dolgozik, ráadásul együtt, nagy-nagy megértésben. Sajnos nem sikerült. Külön-külön rendes emberek sokaságát találtam, de az ellentét a két tábor között – jelen körülmények között – szinte feloldhatatlannak tűnik. Főleg nem a tő melletti emberekről van szó, mert azok a beszélgetések során nagy egyetértésben vannak. De addig, amíg a természetvédők az anyagi (a nyereség) érdekeltségen kívül álló módon védik az erdőt, s esetenként eltudományoskodnak, addig az erdészeket az rt. nyereségérdekelt prése szorítja, s bizony még azt is nehezen fogadják el, ha vegetációs időben a védett területen nem folyhat változatlan intenzitással a fakitermelés.

No meg természetesen az előbb felsorolt vélemények is élnek, esetenként még érzelmi töltéssel is átitatva.

Úgy döntöttem a vándorgyűlés szervezőinek kérése okán, hogy a Mátrát érintő filmekből vágok ki olyan részeket, amelyek a jelenlegi helyhez, alkalomhoz és témához leginkább illenek, s hozzájuk fűzök amolyan kommentárféléket. Amelyekkel lehet egyet nem érteni is.

Más: Még a vágó kollégámat is erősen meglepte az 1938-as képek idézése, amelyből kitűnik, hogy a hajdani kopárosokat mára erdők borítják. Az él a laikus társadalomban, hogy a gonosz erdészek annyi fát vágtak/vágnak ki, hogy folyton-folyvást csökkent az erdő területe az elmúlt 50 évben is.

De talán nem véletlen, mert... Mít tetünk e fatális tévhit ellenében?

Az 'elmúlt évek nagy fásítási programjáról' (ezt idézőjelben mondom) valami miatt nincs közvélekedés, pedig megcélozták az erdészek, hogy az eddigi lassú növekedést rohamos gyarapodás követi. Miért hallgatunk? Voltak a Mátrában is (Mátrakeresztes környékén) nagy fellendülések, ahol még a közmunkások is jelen voltak: gaztírás, talaj-előkészítés, padkázás, majd az ültetés elmaradt. És az ország más területén? Az erdőért rajongó civileket miért nem szólították meg az erdészek, például az egyesületen keresztül?

Amit értenek, mert saját bőrükön érznek az emberek, azért politikai, erkölcsi nyomást is gyakorolnának a döntéshozókra (a mindenkori kormányokra és politikai döntéshozókra), no meg még társadalmi mozgalmat is lehetne indítani.

De mi lesz a felparcellázott kopárosokkal? Az ország különböző tájairól a nem kellően érdekelt tulajdonosokat miként fogják rávenni az erdőtelepítésre? Az állami erdészetek területüket már beültették fával. Esetleg mennének tovább, de nincs hová. Miért nem szólalnak meg hangosan az erdészek. Nem a magánerdő-tulajdonosok ellen, nem a magánerdő tulajdonforma ellen, hanem a már-már tarthatatlan helyzet miatt?

Más: Miért titkoljuk az erdész emlékműveket? A Zemplénben, a Mátrában, a Börzsönyben is mutattunk a filmben erdészekre emlékeztető jeleket. De miért eldugva? Az erdészek a maguk belterjes, meghitt emlékezéséért emelik ezeket, avagy miért szegyeλλik?

Más: A Darnó-hegy oldalában éktelekenkedő végvágást nehéz lesz a természetjáróknak megmagyarázni, hogy az nem tarvágás. Általában a tarvágások divatját nehéz lesz meghaladni, s min-

den, esetleg indokolt végvágást is nehéz lesz elfogadtatni, még ha az nem is nagyobb a védett helyeken az előírt kvótáknál. Ezen ne csudálkozzanak: ez az első sorban esztétikai sok segítt az erdészekről kialakítani azt a képet, hogy nullás géppel mennek neki a hegynek, s tarra vágják, amit lehet. Persze most nagy kérdés számunkra: az állami erdészetek már láthatóan nagy önmérsékletet tanúsítanak, s a szálalás is kezd divatba jönni, de a magánerdők ezt nem nagyon akceptálják!

És még egy megjegyzés: nem biztos, hogy az erdészeket azért nem értik meg a civilek, mert 100 évben gondolkodnak. Lehet, hogy éppen azért, mert a kopárfásításokkal, meg az őshonos és nem őshonos fákkal kapcsolatos vitákkal (ld. fenyő és bükk a Bükkben), no meg az erdőszűcs és a fatömeg-mennyiség fogalmával való labdázással stb. éppen azt sugallták, hogy nem hosszú távon gondolkodnak, hanem napi érdekeket szolgálnak, amelyet az elmúlt évtizedekben a divatok, az aktuális tudományos vélekedések, avagy politikai akaratok színezték, magyaráztak, motiváltak. Hogy a tisztességes erdészek is szenvedtek a szakmainak álcázott politikai cikcakoktól? És a társadalomnak miért nem mondták el a tisztességes igazságot, mondjuk a civil szervezeteken keresztül. Tapasztalatom szerint a kéktúra mentén mindenütt elhibázottnak tartják az állami erdészetek rt.-be való kényserítését – még az erdészek is. A nyere-

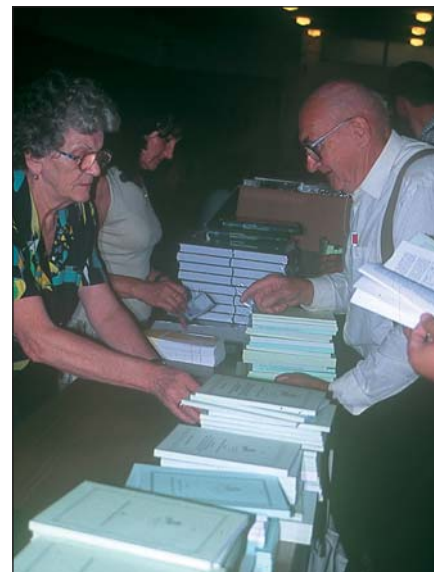
Gyöngyös, magyar mv., Heves vmegyében, a Mátra hegye alatt, egy gyönyörű kises vidéken, Pesthez 9, Egerhez 5 mldnyi távolságra. Ezen várost nagyon ékesítik az itt lakó, vagy birtokos, számos uraságok csinos lakházai, a számos templomok, melyek közül a kath. Bartholomaeus két tornyos szentegyház különösen szép. Van itt egyébiránt két kath. plebánia, 1 ref. anyaszentegyház, synagóga, postahivatal, kath. gymnasium a ferencziek felügyelése alatt, jó karban tartott kórház, franciskanus monostor, mely az egész országban legnépesebb. Állítóan ezen Megváltóról nevezett szerzeteseknek a Báthoriak voltak, később Corvin Mátyás, Albert, sőt a törökök által is megerősítették: mert 1681-ben Rustain egri basa, divánját meghallgatván, megengedte, hogy kölcsönösen mind a gyöngyösi keresztény szerzetesek, mind a török barátok szabadon járhasanak széljel a falukba, de csak bottal, s nem fegyverrel. – Lakosai Gyöngyösnek, kevés német és tót mesterembert kivéven mind magyarok, s számuk 14,870re megyen, kik közt 14,016 r. kath., 384 reformatus, 41 evang., 44 n. e. óhitű, 385 zsidó. Élnek főképen kézmivességből, szőlő- és földmivelésből, s kereskedésből. Szántóföldjei, rétjei termékenyek; legelője szűk; erdeje szép; szőlőhegye kedvesízű s híres bort terem; lakosai különösen sok pokrócztot, durva posztót, kostököt és bőrt készítenek; országos és heti vásárai nagy fontosságúak. F. u. h. Eszterházy, h. Grasalkovics, gr. Forgács, gr. Eszterházy, gr. Almásy, b. Orczy, b. Baldachi, b. Brudern József örökös, b. Vimpen, a ref. ekklezsia, görög közönség, Gyöngyös városa, és igen számos nemes nemzetségek s közbirtokosok.

ségérdekelte működés során nehéz azt elhíttetni, hogy a természetvédelem, az erdő, a jóléti funkció hangsúlyos szempont a gondolkodásukban. Most mintha gúzsba kötve kívánnának táncolni az erdészetek. A filmben többször elmondtuk: jó lenne határozott különbséget tenni a fatermesztés és a természetszerű erdőgazdálkodás között. Mind a kettőre szükség van, mind a kettőt könnyen elfogadná a társadalom, de most mintha keveredne a kettő, s talán az rt. mint társadalmi forma a mixelő gép.

Végül: Több helyen találkoztam azzal, hogy a természetvédők az erdészeket kérik meg egy forrás, egy kilátó, egy öreg fa, vagy éppen egy védett lép gondozására, védett környezetük tiszteletben tartására. Van, ahol meg sem kell kérni őket, mint pl. a Nyírjes-tónál halottak. S mégis: – nem elvitatva a természetvédők érdemeit – ezeket minden turista úgy éli meg, mintha a természet-

védők alkotása lenne, s nem pedig az erdészek színtiszta természetvédelmi, jóléti munkájának eredménye. Önöknek kell azon gondolkodni, hogy miért is van ez így?

A szemét a Nagyhideg-hegy alatti Rakodónál felállított kereszt alatt több, más, mint úgy általában a szemét. Azt is jelzi, hogy az itt szemetelőnek semmit nem mond a kereszt – szíve joga –, de ez azt is jelzi: az illető nem tiszteli a másik ember hitét, az ember hitét, az embert. Miért csodálkozunk, ha ez a lény a fát, a bogarat sem tiszteli és eltápossa, le-tördeli? Szóval én a természetvédelmet az ember, az élet tiszteleténél kezdeném tanítani. Ez a távoli in-

dítás azért nem jelent az erdő tisztaságával, gondozottságával kapcsolatban felmentést az erdészeknek, újságíróknak, természetjáróknak sem!!

Más: Az itt felejtett drót, a szétszórta olajos flakonok, az erdőben felejtett munkagép-gumikerekek, bizony mind-mind olyan tárgyak, amelyek az erdészet, természetvédő szavak és kérések hitelrontói lehetnek. Itt csak zéró tolerancia lenne a megengedett az erdőben dolgozókkal szemben. Erre nagyon kell vigyázni. (Mint értesültem róla, már nincs ott a kis tisztás szélén a több, mint egy évtizede ott felejtett szögdrót-köteg.)

A civil szervezetek, a Mátra-egyletek olyan természetjáró kultúrát képviseltek hajdanán a Turistaegyesületekben, melynek alapján partnerei voltak az erdőtulajdonosoknak, az erdőgazdálkodóknak, az

erdészeknek, s példát mutattak a természetbarát mozgalomba bevont munkás turistáknak is. Tettek, dolgoztak az erdőért. *Zsitvay Tibor* igazságügyi miniszter, majd képviselőházi elnök, a magyar turisták hön szeretett hajdani vezére az 1930-as évek elején többször elmondta: a szervezett természetjárás egyik feladata, hogy bebizonyítsa a tulajdonosoknak, hogy ők partnerek az erdő megóvásában, a vandál kiabálók, szemetelők megkezelésében, megnevelésében.

Pedig olyan természetes lenne a munkamegosztás az erdő hármass funkciója mentén. Ezt mostanában mintha kevesebbet emlegetnénk, pedig *Kaán Károly*

sem ment ki a divatból: de az erdészek sem nagyon tudják: *Kaán Károly*, a 35-ös erdőtörvény egyik szellemi atyja, aki e törvénybe már a természetvédelmet is belevetette, az utolsó paragrafusokban a természetjárók jogaiból is megfogalmazott egy párat. És ez nem véletlen: *Kaán Károly* a Magyar Turista Szövetség alelnöke is volt. Kéretik tehát senki részéről őt sem kisajátítani, de mindenki által például, netán eszményképül venni.

Más: Nem hiszem, hogy csak az erdei iskolákban kellene megtanítani annak a pár fának a nevét, s felismerését, amely erdeinkben a leggyakrabban előfordul. Nem látom be, hogy ezek az is-

meretek miért nem tartoznak ahhoz a tudásminimumhoz, ami nélkül nem felelős állampolgár az ember, vagyis felnőttiségében retardált. Az erdészek ezért is protestálhatnak. Szegény gyertyánnak ne kelljen sokáig ismeretlenül álldogálnia.

Mert az erdő közérdek, s ennek a közérdeknek a védelmében erdészeknek, természetvédőknek, természetjáróknak megvan a maga sajátos, egyedi, hangsúlyos szerepe, miközben mind a hárman az egészet, azaz egyet szolgálnak, azaz az erdőt, az embert, az életet. És ez már nem más, mint közszolgálat.

Az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlése és a Fagazdasági Műszaki Napok, Eger, 1974

*„Erdész összefogással a termelőszo-
vetkezeti erdőgazdálkodásért” jelmondatot hirdető felirat alatt tartotta az Egyesület közgyűlését.*

*Közgyűlésünk témája a termelőszo-
vetkezeti gazdálkodás helyzete, fejlődésének irányai. A termelőszo-
vetkezeti kezelésében levő erdők területe ke-
reken egynegyed részét alkotja az or-
szág összes erdőterületének és így az ál-
lami erdő- és fafeldolgozó, illetve vad-
gazdaságok után a legjelentősebb
olyan szektor, amely erdőkkel rendel-
kezik. Az Országos Erdészeti Egyesület
az ország valamennyi erdészének tár-
sadalmi, szakmai egyesülete és így az
erdészeti téren fennálló egyetemességé-
ből következik, hogy foglalkoznia kell
valamennyi szektorban folyó erdőgaz-
dálkodással, az egyes szektorokban
dolgozó erdészek helyzetével, problé-
maival.*

*A mezőgazdasági szempontból gyen-
ge termőhelyi adottságú termelőszo-
vetkezeti számos esetben fokozott je-*

*lentősége van az erdőgazdálkodásnak:
ezt a feladatot azonban az erdők csak
akkor tudják ellátni, ha az erdőgaz-
dálkodás és faipar céltudatos, korsze-
rű fejlesztéséről gondoskodunk. Ezen a
téren az erdőrendezősegek a jövőben
fokozottabb segítséget fognak nyújtani
a termelőszo-
vetkezeteknek.*

*- Végül a termelőszo-
vetkezetekben
dolgozó szakembereket, erdészeket job-
ban be kell kapcsolni a továbbképzés-
be, az egyesületi munkába, támogat-
nunk kell őket jogos igényeik kielégíté-
sében és gondoskodni kell arról, hogy
egyenrangú és értékű tagjai legyenek a
magyar erdészetnek és ezt érezzék is a
velük való gondoskodásban.*

*Vannak azonban gazdaságaink,
ahol a vezetők még mindig nem értik,
hogy ők a munkásosztály megbízásából
vezetik a vállalatot és addig vezetik,
amíg egy szocialista vállalati vezetőhöz
méltóan tevékenykednek beosztásuk-
ban. Ahol a vezetők elszakadnak a
munkásoktól, a dolgozóktól, nem kéri-*

*véleményüket, nem beszélnek meg a leg-
fontosabb vállalati kérdéseket, ahol a
vezetők nem hallgatnak a dolgozókra,
azok szervezeteire, a pártszervezetre,
szakszervezetre, csak parancsokat ad-
nak, nem tartják be az állami előírások-
kat, mások és maguk számára megen-
gedhetetlen anyagi előnyöket igyekez-
nek juttatni, ott előbb-utóbb a bukás el-
kerülhetetlen, és ez nemcsak a vezetők
pályájának megtörését jelenti, de
visszaveti az egész vállalat fejlődését,
és nehéz megmondani, hogy az okozott
kár-e a nagyobb vagy az az erkölcsi
hatás, amit a dolgozóknak okoznak.*

*Egyesületünk 1973-ban fogott hozzá
egy korábban felvetett gondolatnak, az
„Erdők Napjának” a megvalósításá-
hoz. A mozgalmat több szemponttal is
indokoltuk, de szakmai célját világos-
san megadtuk azzal a logikai gondolat-
menettel, hogy ha a fiatalság az erdőt
megismeri, akkor megszereti, ennek
nyomán megbecsüli és meg is védi, fel-
nőtt korában is.*

Vezetőségválasztó küldöttközgyűlés Eger, 1985

Harsonaszó csitította le a zsbongó gyülekezetet, majd az elnök nyitotta meg a vezetőségválasztó közgyűlést:

– Ez évi vándorgyűlésünk több szempontból is nevezetes időpontra esik: 1985-öt a FAO az Erdők Événé nyilvánította; ebben az évben volt a IX. Erdészeti Világkongresszus; a VII. ötéves terv készítése döntő szakaszába érkezett; végül, de nem utolsósorban új vezetőséget választ az egyesület.

– 1985-nek Erdők Événé nyilvánítása az erdők gazdasági jelentőségére, nélkülözhetetlen, semmi mással nem pótolható szerepére kívánta felhívni a figyelmet. A trópusi erdők kiirtásával a Föld oxigénellátása kerül veszélybe, az európai erdők pusztulása pedig már közvetlen közelünkbe ért. Ezeknek, az egész emberiséget veszélyeztető folyamatoknak a megállítása és visszazorítása is az egész emberiség közös ügye és csak nemzetközi összefogással valósítható meg.

– A IX. Erdészeti Világkongresszus az erdőgazdálkodás problémáinak megoldását, fejlesztésének útjait a társadalom egységén belül kereste. Ezt hangsúlyozta jelszava: „Erdészeti erőforrások a társadalom integrált fejlesztésében”.

Munkájának eredményét a mexikói Kiáltvány és a Következtetések c. dokumentumok tartalmazzák. Ezeknek kiértékelését mielőbb el kell végeznünk.

– Gondjaink valószínűleg mind felmerültek, vagy fel fognak merülni a VII. ötéves terv készítése során. Erdőgazdálkodásunk megoldandó kérdéseit jól feltárta és összefoglalta az MTA-MÉM Erdészeti Bizottság által rendezett tavaszi tudományos ülésszak. Számos intő jel olyan intézkedéseket sürget, amelyek nem fogják növelni az erdőgazdálkodás nyereségességét. A felelősségtudat azonban arra kötelez bennünket, hogy a társadalom ránk bízott vagyonát ne herdáljuk el, biztosítsuk az erdőgazdálkodás tartamosságát, sőt a bővített újratermelést, egyidejűleg keressük a kieső nyereség ellentételezésének módját.

– Az egyesület munkájának eredményességét a vezető funkcionáriusok, az elnökség és a választmány elősegítheti, de végső soron a helyi csoportok titkárain múlik.

Egyesületünknek az erdőművelés problematikájával kapcsolatos véleménye jelentkezett már a gödöllői vándorgyűlés elnöki megnyitójában

is, de még inkább az 1981. évi győri vándorgyűlésünkön, amelynek szakmai részét „A fagazdaság alapja az erdőművelés!” jelszó jegyében teljes egészében ennek a témának szenteltük, pódiumvita formájában. Az évek múltával és a gazdasági nehézségek fokozódása nyomán azonban megmutatkozott, hogy valószínűleg jóval többről van itt szó, mint az erdőművelés válságáról. Az ezzel kapcsolatos vitát az ún. „Szilágyi ügy” lobbantotta fel ismét, amely 1984-ben robbant be a szakmai közéletbe.

Mint ismeretes, arról van szó, hogy a „Magyar Nemzet” 1984. augusztus 28-i számában „Vádlott: a tarvágás” címmel egy cikk jelent meg dr. Szilágyi László erdőmérnök, a mezőgazdasági tudományok kandidátusa tollából. A cikk kíméletlenül éles kritikai hangnemben verte el a port az 1950 utáni ágazati irányításon, az erdőgazdasági gyakorlaton, egyetemi oktatásunkon és a tudományos kutatáson. Összességében azt állította, hogy primitív termelési gyakorlatunk tönkreteszi, kirabolja a magyar erdőket, óriási, több tízmilliárd forinttal kifejezhető kárt okoz a népgazdaságnak és hamarosan olyan válságba sodorja a magyar erdőgazdaságot, amelyből az talán csak évtizedek múlva tud kikerülni.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

Az Állami Erdészeti Szolgálat Miskolci Igazgatósága erdőfelügyelői munkakör betöltésére okleveles erdőmérnökök jelentkezését várja. Az alkalmazás feltétele 3 év szakmai gyakorlat. Előnyt jelent az államigazgatási gyakorlat, a számítástechnikai ismeret és a gépjárművezetői jogosítvány.

A pályázatnak tartalmaznia kell:

- szakmai önéletrajzot,
- a diploma másolatát,
- erkölcsi bizonyítványt,

Az illetmény a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. Törvénynek megfelelően kerül megállapításra. Tartós munkavállalás esetén szolgálati lakás biztosított.

A pályázatot az Állami Erdészeti Szolgálat Miskolci Igazgatósága címére (3535 Miskolc, Árpád u. 90.) kérjük eljuttatni. További információ kapható Bényei Sándor igazgatóhelyettesnél (Tel.: 46/531-022)

Állást kínál

A Vadas Jenő Erdészeti és Vadgazdálkodási Szakképző Iskola és Kollégium
3232 Mátrafüred, Erdész u. 11.
Telefon: 37/520-250, Fax: 37/520-100

Állás: mérnök tanár

Képesítés: okleveles erdőmérnök
Munkába állás:

2003. augusztus 16 vagy szeptember 1.

Bérezés:

a Kjt. Bértábla szerint, kezdő esetén
bruttó 100 000,- Ft/hó

Egyéb juttatások:

- 20 000,- Ft/hó lakhatási támogatás
- étkezési hozzájárulás
- utazási támogatás
- munkaruha

Érdeklődi lehet: Simon László igazgatónál
Tel.: 37/520-241 • 06/30/3490-472

illetve

Kristó László szakmai igazgatóhelyettesnél
Tel.: 37/316-217

A díjátadás

A szünet után *Cserép János* elnök méltatta a kiemelt kitüntetettek életútját.

Az Országos Erdészeti Egyesület MADAS ANDRÁST életműve elismerésül az **Egyesület Tiszteletbeli Örökös Elnökének** fogadja.

Életútja nevezetesebb állomásai:

1917-ben született Újszentesen. Erdőmérnöki oklevelét 1940-ben szerzi meg, és még ez év folyamán kinevezik erdőmérnök gyakornokká a Bustyaházai magyar királyi Erdőigazgatóságához (Máramaros vármegye), ahol a műszaki osztályon kezdi meg vasúttervező- és építőként szolgálatát. 1944-ben már az Erdőigazgatóság Felsőszinevéri magyar királyi Erdőhivatalának vezetője. Itt esik hadifogságba, a Szovjetunióba hurcolják.

1947-ben hazatérve a Zalaegerszegi Állami Erdőigazgatóság műszaki osztályának vezetője. 1948-ban a megalakult MÁLERD veszi állományába műszaki osztálya vezetőjeként. 1950-ben a Tervhivatal kikéri, áthelyezik, ahol előbb a mezőgazdasági és élelmiszeripari főosztály vezetője, majd főosztályvezető-helyettes, végül főosztályvezető. 1972-ben mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszterhelyettesé nevezik ki.

Annak érdekében, hogy tervhivatali szolgálatát még nagyobb hozzáértéssel láthassa el, az Agrártudományi Egyetemen mezőgazdasági mérnöki oklevelet szerez. A Magyar Tudományos Akadémián megszerzi a mezőgazdasági tudományok (erdészet) doktora tudományos fokozatot. Az Erdészeti és Faipari Egyetem meghívására erdészeti politikai tárgykörben rendszeres előadó; oktatómunkája alapján címzetes egyetemi tanárrá nevezik ki.

Társadalmi munkásként a MTESz Végrehajtó Bizottságának tagja, Környezetvédelmi Bizottságának elnöke. A Bizottság 30 éves fennállása alkalmával elsőként Zolyomi Bálint emlékérem kitüntetésben részesült.

A magyar erdőgazdaság építésében, fejlesztésében, nemzetközi elismertetésében való elévülhetetlen munkásságát a Magyar Köztársaság Kormánya 2002-ben a Széchenyi-díj odaítélésével ismerte el.

Nyugdíjasként (1979) a mai napig változatlan lelkesedéssel folytatja a mindenkor szívesen és önként vállalt társadalmi munkáját.

Madas András hozzászólása

Tisztelt Elnök Úr, kedves Barátaim!

Megköszönöm, hogy Egyesületünk Elnöksége az Országos Erdészeti Egyesület örökös tiszteletbeli elnöke címmel tüntetett ki; ennél nagyobb elismerést magyar erdész nem kaphat. Köszönöm az egész erdésztársadalomnak is szülő; az Elnökség határozatából az egész tagság megtisztelő bizalmát érzem ki.

Mindenekelőtt nagynevű elődeim közül Bedő Albertről emlékezem meg, aki a legtöbbet tette annak érdekében, hogy az Egyesületet – már a XIX. század végétől – az ország elismerten legnagyobb társadalmi egyesületei között emlegessék.

Feltehetően utolsó ízben van ma alkalmam az erdészet nagy nyilvánossága előtt szólnom. Ebből az alkalomból – mivel erre az Elnök Úr is biztatott – szeretnék néhány gondolatot elmondani az Egyesület elnöki tisztségében betöltött 23 évi szolgálatom és az erdészet vezetésében szerzett tapasztalataim tanulságaiból.

A XX. század második felének, az 1950-től máig terjedő időszaknak erdészeti történetét arany betűkkel fogják beírni a magyar gazdaságtörténet lapjaira a következő ok miatt.

A honfoglaláskor a mai Magyarországon területének erdőssültsége 37% körüli volt; ez egy évezred alatt, 1950-ig 12%-ra csökkent, tehát a honfoglaláskorinak egyharmadára. Ekkor az erdőterület csökkenése megállt, majd meredeken emelkedni kezdett, míg az ország erdőssültsége mára elérte a csaknem 20%-ot. Ez a történelmi fordulat megváltoztatta az ország természeti képét, különösen a Duna-Tisza közén és az Alföldön: a 600 000 hektár új erdő az

egykori homokbuckák, fátlan tanyák helyére zárt erdőket, ligeteket, fasorokat teremtett. Ezt a – történelmünkben példátlan méretű – változást a magyar erdészek hajtották végre a múlt század közepétől napjainkig; megvalósítói itt ülnek közöttünk.

Ha röviden össze akarom foglalni ennek a történelmi sikernek az okait, akkor az alábbi három tényezőre hívnám fel a figyelmet:

A legfontosabb az *erdészek bivatástudata, összetartása, egymás támogatása, segítése*. Ezt szívtuk magunkba az iskoláinkban, ezt a társadalmi egyesületeinkben és ez tette képessé az erdészeket arra, hogy ellenálljanak az elmúlt fél évszázad erdészetet, társadalmat bomlasztó törekvéseinek.

A második, hasonlóan fontos tényező volt, hogy – közvetlen a háború után – az *Országos Erdészeti Egyesület kitért a kapuit az erdésztechnikusok, erdészek, vadászok és az az erdők területén dolgozók és az iránt érdeklődők előtt; ezzel egységes társadalommá formálódott az erdészek nagy családja*.

Végül az Egyesület munkája során mindig arra törekedett, hogy a magyar társadalommal megismertesse és megszerettesse erdeinket; elég, ha Kaán Károlynak az egész társadalom gondolkodásmódját sikerrel átformálni törekvő tevékenységére és az 1931-ben megjelent páratlan művére a „Természetvédelem és a természeti emlékek” című könyvére gondolunk. Őt a természetjárók éppúgy mozgalmuk kiemelkedő alakjának tartják, mint mi erdészek.

A magyar erdők ma – tulajdonosuktól függetlenül – a társadalom felügyelete és ellenőrzése alatt állnak;

ennek a pótolhatatlan nemzeti kincsnek a gazdája a magyar erdész, aki sokoldalú szakmai ismereteivel, bivatástudatával és elkötelezettségével teljesíti az erdők hármasköréből rá bízott kötelezettségeit. Mert mind a három funkció társadalmi kötelezettség és ezek összhangját az erdésznek kell biztosítania.

Össze kell fognunk a jó szándékú természetvédőkkel és környezetvédőkkel és együttes erővel kell gátat alkotnunk az erdők is fenyegető mérhetetlen kapzsiságnak, nyereségváagnak. Az erdő a természet legértékesebb része, az emberiség fennmaradásának egyik fontos feltétele, amit meg kell őriznünk a következő generációk számára is. Isten veletek, vezéreljen további utaitokon! Jó szerencsét, üdv az erdésznek!

Tiszteletbeli Tagsági Díszoklevelet adományoz az Országos Erdészeti Egyesület:

HIBBEY ALBERT erdőmérnöknek.

Hibbey Albert szakmai munkaviszonyát Kárpátalján 1942-ben kezdte, egyesületi tagságát 1942-ben jegyezték be. 1943-ban már kinevezik a Dombói Erdőhivatal vezetőjének. 1944-ben kiűrés miatt költözködniük kellett. Sopron, majd Eger és Miskolc az állomás helye, ahol különböző beosztásokban dolgozott.

1957-től az Országos Vízügyi Főigazgatóságon erdészeti főmérökként dolgozott nyugállományba vonulásáig.

Hibbey Albert életműve, a szakmájára iránti elkötelezettsége, tudása, emberi tartása mindannyiunk számára példamutató.

Berci bácsi megható szavakkal emlékezett a múltra és kívánt boldog erdészéletet valamennyi erdésznek.

KÁDÁR ZSOMBOR erdőmérnök **életműdíjat** kapott.

A Marosvásárhelyen élő magyar erdészeti, erdészettörténeti szak- és szótáríró. 1923. július 31-én született Baróton.

Erdőmérnöki oklevelét 1947-ben Sopronban szerezte, majd végzett mérnökként visszatért – tudatosan vállalva a kisebbségi sorsot – szülőföldjére.

Erdészeti szaktanárként, gyakorlati tervező mérnökként mintegy 200 km erdei autótutat, vasutat és sodronykötélpályát tűzött ki, majd állami munkavédelmi felügyelőként dolgozott, amikor ergonómiai kérdésekkel is foglalkozott.

Tevékenyen részt vállalt a romániai magyar erdészeti, erdészettörténeti és munkavédelmi irodalom megteremtésében, újjászervezésében.

Megszervezte és irányította a kétkötetes Erdészeti Zsebkönyv (1958, 1959) összeállítását és kiadását, melynek hét fejezetét maga írta. A Dictionar forestier poliglot magyar részének szerzője volt (1965).

Legfontosabb munkái:

Erdőbecslés (1954); Erdőművelés (Jaszenovics Lászlóval, 1955)

Erdővédelem (1956); Erdei és mezei utak (1961)

Munkavédelem (1972); Ergonómiai ismeretek (1976), mindkettőt Deák Istvánnal

Magyar–román erdészeti, vadászati és faipari szótár (1979)

és annak román–magyar változata (1973)

Kádár Zsombor jelentős erdészettörténeti munkát is végzett. Ebben a témában megjelent könyvei közül kiemelkedik a Székelyföld erdészettörténete (1994) és a Székelyföld erdészeti arcképcsarnok (1999). Az erdő és a nyelv (.....)

A kitüntetéssel járó hollóházi díszvázán az alábbiakat olvashatjuk:

*Kádár Zsombor
erdőmérnöknek*

*Az egyetemes magyar erdészeti szaknyelv kutatásában kifejtett életművéért
Az Országos Erdészeti Egyesület*

Kádár Zsombor jelenleg is Marosvásárhelyen él. Sajnos a közgyűlésen nem vehetett részt, így az egyesület megtisztelő ajándékát a későbbiek folyamán küldetés fogja lakásán átadni.

Kádár Zsombor élete kisebbségi sorsban telt, melyről részletesen olvashatunk a Gyökerek és lombok című életrajz-sorozat második kötetében. Élete és munkássága valamennyi, a hazát és szakmáját szerető embernek például és tanulságul szolgálhat.

Bondor Antal erdőmérnök **Életműdíjat** kapott.

Az Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Karán (Sopron) 1954-ben szerzett kitüntetéses erdőmérnöki oklevelet.

Az erdészeti nemesítés eredményeinek gyakorlati alkalmazása céljából az erdészeten is bevezette a fajtaminősítési eljárást. 15 éven keresztül – mint az Erdészeti Fajtaminősítő Szakbizottság elnöke – dolgozott az új klónok, hibridek, fajták elismertetéséért és a gyakorlatban történő mielőbbi elterjesztéséért.

Nevéhez fűződik az erdészet és a faipar technikai-váltási koncepciójának kidolgozása, vezetésével évről évre nőtt a gépesítés aránya, igyekezett meghonosítani a legkorszerűbb technológiákat.

Gyakorlati munkája közben megvédte „A szelídgesztenye telepítésének lehetőségei Nyugat-Dunántúlon” c. műszaki doktori disszertációját.

1983-ban kinevezték az Erdészeti Tudományos Intézet főigazgató-helyettesévé, majd 1987-től főigazgatóvá. 1984-ben megvédte „A szelídgesztenye (*Castanea sativa* Mitt) fatermése és termőhelye” c. kandidátusi disszertációját. Kutatási területe elsősorban a fatermés-tan és az ökológia, illetve ezek összefüggésének tanulmányozására terjedt ki. Számos kutatási feladatnak volt (a biomassza mennyisége, az erdő- és vadgazdálkodás összehangolása, a termékszervező erdőgazdálkodás lehetőségei stb.) témavezetője.

1991-től az Erdészeti és Faipari Egyetem másodállású egyetemi tanárává, majd az Erdőművelési Tanszéken 1997-ig tanszékvezetővé nevezték ki.

1993-tól a Kiskunsági Erdészeti és Faipari Rt. Igazgatótanácsának elnöke, 1998-tól az Alföldi Erdőkért Egyesület elnöke. A Magyar Tudományos Akadémia Erdészeti Bizottságának 1972 óta tagja és 12 éven keresztül volt titkára.

Eddigi pályafutása során 5 szakkönyvet, 20 könyvrészletet, 3 egyetemi jegyzetet írt és megjelent 80 tanulmánya.

Munkáját több elismerés is fémjelzi, így a „Bedő Albert” emlékéremnek, az „Ember az Erdőkért” kitüntetésnek tulajdonosa, és az idei tanévzárón a Nyugat-Magyarországi Egyetem a Professor Emeritus kitüntetésben részesítette.

A díszvázán olvasható:

*Dr. Bondor Antal
erdőmérnöknek*

*A Díjbizottság elnökeként kifejtett 16 évi munkájáért
(1987–2003)*

Az Országos Erdészeti Egyesület

Hozzászólások

Az erdélyi küldöttség nevében *Szakács Sándor*:

Tisztelt Közgyűlés!

Mindenekelőtt meg szeretném köszönni az Egyesületnek a meghívást. Nagy megtiszteltetés számunkra, hogy itt lehetünk ezen az országos rendezvényen. Küldöttségünk az Erdélyi Magyar Tudományos Társaság Erdészeti Szakosztályának képviseletében van jelen. Az erdélyi erdésztechnikusoknak és erdőmérnökök képviseletében.

Szakosztályunk főbb célkitűzései:

- az erdészeti magyar szaknyelv ápolása,
- az erdészeti magyar szakoktatás közép- és felsőfokú oktatás segítése,
- a szakemberek ismereteinek bővítése, továbbképzés és az ez irányú kapcsolatok ápolása,
- a szorosabb együttműködés kialakítása és fejlesztése a magyarországi tudományos élet képviselőivel,
- kommunikációs híd létrehozása Magyarország és Románia erdészeti tevékenysége között.

Célkitűzéseink megvalósításának érdekében fontos állomás volt a 2002. évben megkötött együttműködési megállapodás, melynek részleteit önök az Erdészeti Lapok hasábjain olvashatták. E két nap folyamán nagyon hasznos szakmai tapasztalatokkal ismerkedhettünk meg, amelyeket hasznosítani tudunk munkánk során, még akkor is, ha viszonyaink olykor eltérnek. A lehetőség, hogy részt vehettünk az Országos Erdészeti Egyesület Vándorgyűlésén és találkozhattunk a magyar erdészársadalom képviselőivel, reményeim szerint mindkét fél részére hasznos tanulságokkal

járnak, ami bennünket összeköt, az a Kárpát-medencei erdők iránt érzett közös felelősség, közös jövőnk iránt.

Egy-egy ilyen találkozó jó alkalom az emberi kapcsolatok ápolására is, új ismeretségek kötésére.

A küldöttség nevében kívánok sok sikert az Országos Erdészeti Egyesület valamennyi tagjának, és kívánom, hogy elképzeléseik megvalósuljanak.

Sok szerencsét, jó egészséget kívánok valamennyiüknek. Üdv az erdésznek!

Bessenyei István Brassóból:

Tisztelt Közgyűlés!

Utoljára a szegedi Vándorgyűlésen szólhattam Önökhöz. Akkor a szélvihar tépázta székelyföldi erdőkről beszéltem. Most ugyanazon erdők panaszát tolmácsolom. Bár jogos tulajdonosait már megtalálták, de hű kezelőjüket nem minden esetben. Ha kiterjesztjük jelszavunkat, hogy az erdő közügy, akkor a Kárpát-medence erdeinek sorsa is mindnyájunké válik. Ez ügy érdekében vagyunk ma is itt e közgyűlésen együtt. Ezt szolgálja szervezeteink együttműködése is. Köszöntök hát minden résztvevőt a hagyományos köszöntéssel: „Bort, búzát, békességet, erdőt, erőt, egészséget”. Üdv az erdésznek!

Az erdélyi delegáció: *Szakács Sándor*, *Bessenyei István*, *Kiss Attila*, *Orbók Ilona*, *Laczkó Teréz*, *Szabó Mária*.

A külföldi meghívottak köszöntötték a közgyűlést.

Nemestóti Miklós Burgenland képviseletében, a Horvát Erdészeti Egyesület nevében *Luka Vukovac*, a vinkovci erdőigazgatóság vezérigazgatója.

Cserép János elnök megköszönte a jól sikerült rendezvényt. *Pallagi László*

vezérigazgatónak, a részvénytársaság valamennyi munkatársának, *Jung Lászlónak* a Helyi Csoport elnöknek, *Schmotzer András* főszervezőnek, *Simon László* igazgatónak, az ERTI és a Bükk Nemzeti Park munkatársainak.

A közgyűlés záró akkordjaként sor került a jövő évi Vándorgyűlés szervezőinek zászlóátvételére. A zászlót *Magas László* vezérigazgató a Kisalföldi Erdőgazdaság Rt. nevében vette át. Hangsúlyozta, hogy a jövő évi Vándorgyűlést már mint az Európai Unió tagjaként rendezik meg, és ennek tudatában készülnek a találkozóra.

A Vándorgyűlés az erdészhimnusz hangjaival zárult.

A résztvevők névsora

Ábrahám Gábor Sopron, *Almási István* Kecskemét, *dr. Almási János* Kecskemét, *Áncsán György* Hajdúhadház, *André Zoltán* Székesfehérvár, *Andrésiné dr. Ambrus Ildikó* Szeged, *Antal József* Mátrafüred, *Antal Kálmán* Balassagyarmat, *Antli István* Tamási, *Apatóczky István* Budakeszi, *Áprily Róbert* Visegrád, *Ávéd István* Kazincbarcika,

Bach István Budapest, *Bach Istvánné* Budapest, *Bacsi András* Kaposvár, *Bagaméry Gáspár* Székesfehérvár, *Bak Julianna* Miskolc, *Baksa Gábor* Kaszói, *Bálint István* Balassagyarmat, *Bálint László* Kaposvár, *dr. Balázs István* Budapest, *Bálint Sándor* Szeged, *Balla Attila* Balassagyarmat, *Balogh György* Mátrafüred, *Balogh Imre* Debrecen, *Balogh István* Kecskemét, *Balogh Sándor* Mátrafüred, *Bán Gábor* Balassagyarmat, *Bányai Péter* Miskolc, *Barabás Attila* Baja, *Bárány János* Miskolc, *Barátossy Gábor* Budapest, *Barényi Gábor* Püspökladány, *Barkóczy István* Kaposvár, *dr. Barna Tamás* Kecskemét, *dr. Bartha Péter* Debrecen, *Becsy*

Bálint Kecskemét, *Bejczy Péter* Szombathely, *Bekő Balázs* Nagykanizsa, *Benedek Fülöp, Benkő Pál* Budapest, *Berényi Gyula* Sopron, *Berényi János* Baja, *Bernáth István* Balassagyarmat, *Berő Csaba* Budapest, *Berta Tamás* Szombathely, *Bessenyei István* Románia, *Beszeda Ferenc* Debrecen, *Birck László* Baja, *Bíró Boglárka* Kaposvár, *Bíró Ferenc* Szombathely, *dr. Boda Zoltán* Visegrád, *Bódi Antal* Balassagyarmat, *Bódi György* Kecskemét, *Bódi Róbert* Balassagyarmat, *Bodnár Albert* Álmosd, *Bodolay János* Balassagyarmat, *Bodor György* Nagykanizsa, *Bogdán József* Kaposvár, *Bognár Gábor* Kecskemét, *dr. Bognár Gyula* Bócs, *dr. Bognár Gyuláné* Bócs, *Bognár Tibor* Kajárpéc, *Bognár Tiborné* Kajárpéc, *Borka Róbert*, Balassagyarmat, *Borka Viktor* Visegrád, *Borosán István* Kaposvár, *Borsó Zoltán* Eger, *Borzási Béla* Székesfehérvár, *Bozsik Pál* Mátrafüred, *Bozsik Pálné* Mátrafüred, *Bozsó József* Miskolc, *Bozsó László, Bozsó Lászlóné, Bögér András, Bőr Attila* Sopron, *Böröczki Péter* Zalaegerszeg, *Bradács Sándor* Nyíregyháza, *Friedrich Brandl, Bucsei Csaba* Visegrád, *Budai László* Mátrafüred, *Budai Péter* Visegrád, *Bugán József* Szombathely, *Bugovits Tamás* Kaposvár, *Burián Gábor* Balassagyarmat, *Bús Mária* Veszprém, *Búzás József* Mátrafüred,

Chikán István Balassagyarmat, *Csabák András* Balassagyarmat, *Csanádi Béla* Pécs, *Csapó József* Sopron, *Cseke István* Gyula, *Csépányi Péter* Visegrád, *Cser Attila* Nagykanizsa, *Cserép János* Miskolc, *Cserjés Miklós* Kaposvár, *Csiba Imre* Püspökladány, *Csikos Imre* Budapest, *Csiszár Attila* Székesfehérvár, *Csókás Balázs* Sopron, *Csomór József* Pápa, *Csonka Tibor* Baja, *Csordás Nagy László* Szolnok, *Csordás Nagy Lászlóné* Szolnok, *Csóke Pál* Debrecen, *Czér Zoltán* Győr, *Czirok István* Budapest,

Dala László, Dalvári Vince Visegrád, *Dancsó Dezső* Kaposvár, *Dankó Sándor* Visegrád, *Dávid József* Veszprém, *Deák András* Balassagyarmat, *Deák László* Mátrafüred, *Debreczeni László* Miskolc, *Dégi Zoltán* Szolnok, *Demeter István* Szolnok, *Demjén Béla* Miskolc, *Dencs Árpád* Mátrafüred, *Detrich Miklós* Protokoll, *Dézsi Ferenc* Gyula, *Dézsi Károly* Gyula, *Dienes István* Miskolc, *Dobó István* Visegrád, *Dobos Antal* Budapest, *Doboveczki János* Miskolc, *Döbröszy Szabolcs* Balassagyarmat, *Dudás Pál* Baja, *Dudás Péter* Budapest, *Dufla Ferenc* Debrecen, *Duska József* Eger,

Eckrich Gábor Győr, *Égető Gábor* Szeged, *Encsi Csaba* Tatabánya, *Enyedi Ervinné* Mátrafüred, *Erdélyi Gábor* Baja,

Fábián Béla Pápa, *Fajger István* Miskolc, *Farkas Attila* Pápa, *Fazekas József* Szeged, *Febér István* Sárospatak, *Fehér Zsuzsanna* Kaszói, *Feiszt Ottó* Nagykanizsa, *Fejes Bertalan* Nyíregyháza, *Fekecs Lajos* Kaposvár, *Feketéné Pechtol Éva* Győr, *Firbás Nándor* Tamási, Ifj. *Fodermayer Vilmos* Baja, *Fodor Gábor* Székesfehérvár, *Fodor Imre* Balassagyarmat, *Fodor Imréné* Balassagyarmat, *dr. Folcz Tibor* Sopron, *Frankó Róbert* Kecskemét, *Frányó Imre* Baja, *Fritsch Ottó* Visegrád, *Fróna Antal* Hajdúböszörmény, *Fröblich András* Szeged, *Fuják József* Veszprém, *Fülöp Géza* Mátrafüred, *Fülöp Pál* Mátrafüred, *Fülöpné Patlók Zsuzsa* Mátrafüred

Gach György Eger, *Gál László* Tamási, *Galambos István* Szombathely, *dr. Gállné Jászberényi Mária* Mátrafüred, *Géber Miklós* Debrecen, *Géczy Béla* Balassagyarmat, *Gémesi József* Budapest, *Gergác József* Győr, *Gerner Gábor* Baja, *Gerner László* Pécs, *Gobvics Menyhért* Kecskemét, *Goldperger András* Balassagyarmat, *Gombási Károly* Pápa, *Goricsova Istvánné* Balassagyarmat, *Gosztola Mibálné* Pápa, *Göbölös Péter* Kecskemét, *Göde József* Sopron, *Gösi István* Visegrád, *Grécsi László* Mátrafüred, *Gregán Zoltán* Balassagyarmat, *Greguss László* Géza Győr, *Gubicza Lászlóné* Kecskemét, *Gulyás István* Miskolc, *Guricza Zoltán* Kaposvár, *Gyenes Károly* Kecskemét, *Györkös Károly* Pápa,

Hajdú Attila Gyula, *Hajnal Imre* Szolnok, *Halápi Nándor* Szeged, *Halápi Nándorné* Szeged, *Halász Gábor* Budapest, *Hámori Tibor* Balassagyarmat, *Harcos Lászlóné* Pécs, *Házi Ferenc* Székesfehérvár, *Héder József* Nagykanizsa, *Hegymegi Zoltán* Debrecen, *dr. Héjj Botond* Sopron, *dr. Héjné dr. Gerencsér Kinga* Sopron, *Henier Pál* Budapest, *Herczeg Miklós* Budapest, *Herczeg Miklósné* Budapest, *dr. Herpay Imre* Sopron, *Herpay Zsuzsanna* Budapest, *Hevesi István* Tatabánya, *Hibbey Albert* Visegrád, *Hibbey Alpár* Visegrád, *Hiller Szilárd* Veszprém, *Hoffmann András* Balassagyarmat, *Holdampf Gyula* Budapest, *Holló Imre* Recsk, *Holtai Imre* Balassagyarmat, *Homoki Nagy István* Balassagyarmat, *Horgosi Zsolt* Budapest, *dr. Horváth Béla* Sopron, *Horváth Béla* Nagykanizsa, *Horváth Ferenc* Nagykanizsa, *Horváth Iván* Zalaegerszeg, *Horváth János* Kaposvár, *Horváth Jenő* Óriszentpéter, *Horváth József* Kaposvár, *Horváth Miklós* Pápa, *Horváth Szilárd* Kaposvár, *Horváth Valéria* Budapest, *Horvátok, Horvátok, Horvátok, Hubai Gruber Miklós* Eger, *Hugyecz Ferenc* Balassagyarmat, *Hugyecz*

László Balassagyarmat, Hulják Péter Miskolc, *Hunyadi Géza* Szombathely,

Illés Péter Szombathely, *Ipsits Lajos* Gödöllő, *Isó Lajos* Kaposvár, *Iványi István* Bánytereny, *dr. Iváncsics Lajos* Nagykanizsa, *Iványi Miklós* Nagykanizsa, *Iványi Tamás* Nagykanizsa

dr. Jámor László Sopron, *dr. Jánoska Ferenc* Sopron, *Jereb Ottó* Gödöllő, *Jeszenszki Ede* Miskolc, *Jeszenszky András* Nyíregyháza, *Jeszenszky Andrásné* Nyíregyháza, *Jubász János* Balassagyarmat, *Jubász Lajos* Debrecen, *Jubász Pál* Szeged,

Kádár János Mátrafüred, *Kaknics Lajos* Nyíregyháza, *dr. Káldy József* Pécs, *Kamarás Lajos* Kaposvár, *Kamarás Miklós* Budapest, *Kárász Attila* Tamási, *Karnis Gábor* Balassagyarmat, *Karsai Henrik* Mátrafüred, *Keller József* Baja, *Keresztes György* Budapest, *Keresztesi József* Gyöngyös, *Kertész József* Pilisszentlászló, *Kertész Józsefné* Pilisszentlászló, *Keszleri József* Visegrád, *Király Béla* Miskolc, *dr. Király Pál* Budapest, *Királymezei Viktor* Szolnok, *Kirisics Lajos* Balassagyarmat, *Kiss Attila* Románia, *Kiss Éva* Tamási, *Kiss János* Kecskemét, *Kiss József* Sopron, *Kiss József* Székesfehérvár, *Kiss Károlyné* Gyula, *Kiss László* Balassagyarmat, *Kissné Szabó Gabriella* Visegrád, *Kisteleki Péter* Székesfehérvár, *Knety Krisztián* Balassagyarmat, *Kocsis György* Budapest, *Kocsis Mibály* Győr, *Koczka Zoltán* Kecskemét, *Koleszár István, Kollwentz Péter* Pécs, *Kolozsvári Ákos* Budapest, *Komáromi Elemér* Budapest, *Korbonski Bogdán* Balassagyarmat, *dr. Kosztka Miklós* Sopron, *Kosztka gyermek* Sopron, *Kosztka Miklósné* Sopron, *Kothencz János* Baja, *Kovács Attila* Pápa, *Kovács Gábor* Nyíregyháza, *Kovács Gyuláné* Budapest, *Kovács István* Kaposvár, *dr. Kovács Jenő, Kovács Kinga* Miskolc, *Kovács Mátyás* Budapest, *Kovács Pál, Kovács Róbert* Pápa, *Kovács Tibor* Nagykanizsa, *Kökény István* Kaposvár, *Körmöczi János* Székesfehérvár, *Köveskúti Zoltán* Sopron, *Krabulcsán János* Pápa, *Kristó László* Mátrafüred, *Kristó Lászlóné* Mátrafüred, *Krójer Antal* Miskolc, *Kulcsár Zsolt* Veszprém, *Kulics János* Debrecen, *Kun Margit* Szombathely, *Kupás Deák Zoltán* Tamási, *Kuslics Ferenc* Győr, *Kutas Lajos* Szombathely, *Kürtösök, Kürtösök, Kürtösök,*

Laczkó Teréz Románia, *Lampert Zsolt* Visegrád, *dr. Lenár György* Miskolc, *Lénártné O. Judit* Miskolc, *Lengyel László* Balassagyarmat, *Lévárdi György* Balassagyarmat, *Liebbardt István* Visegrád, *Lieszkovszky Géza* Kaposvár, *Lipók László* Kecskemét, *Lugosi Jenő* Kecskemét, *Lukács István* Nagykanizsa,

Lukács Sándor Budapest, *Luzsi József* Kőtelek,

Maár Gyula Székesfehérvár, *Macsek Lajos* Bugyi, *Madácsi Sándor* Kecskemét, *dr. Madas András* Budapest, *dr. Madas Katalin* Budapest, *dr. Madas László* Visegrád, *dr. Magas László* Győr, *Magyar Ferenc* Bugyi, *Magyar Ferenc* Pápa, *Magyar Zoltán* Győr, *Major László* Kaposvár, *Major László* Pápa, *Majoros Zsolt* Balassagyarmat, *Markó Gyula* Szombathely, *Markó Lászlóné* Veszprém, *dr. Marosi György* Sopron, *Marton János* Balassagyarmat, *Márton László* Balassagyarmat, *Marton Zoltán* Balassagyarmat, *Mátyus Eszter*, *Méder Attila* Pécs, *Meggyesfalvi István* Budapest, *Merczel István* Kaposvár, *Merkel Gábor* Budapest, *Merkel Gáborné* Budapest, *Mester Gézáne* Budapest, *Mészáros István* Balassagyarmat, *Mészáros Róbert* Baja, *Mézes Lajos* Kecskemét, *Mihályka Tibor* Kecskemét, *Miklósi Lajos* Mátrafüred, *Miklósi Lajosné* Mátrafüred, *Mogyorósi Zsolt* Győr, *Molnár András* Tamási, *Molnár György* Várpalota, *dr. Molnár Sándor* Sopron, *Monori Alfréd* Visegrád, *Montskó Sándor* Nagykanizsa, *Moskovits Pál* Budapest, *Muth Endre*, *Müller Attila* Miskolc,

Nádas József Kaposvár, *dr. Nádor László* Nagykanizsa, *Nagy Attila* Pécs, *Nagy Ferenc*, *Nagy Lajos* Miskolc, *Nagy László* Nagykanizsa, *Nagy László* Kaposvár, *Nagy László* Szombathely, *Nagy Zoltán* Kaposvár, *Nemes Zoltán* Nagykanizsa, *D.I. Nikolaus Nemestóthy* Ausztria, *Németh István* Mátrafüred, *Németh József* Baja, *Németh Rudolf* Pécs, *Németh Sándor* Kaposvár, *Nyúl János* Kaposvár,

Ó Szabó Mihály Balassagyarmat, *Ocsovai Zoltán* Visegrád, *Oláb Tibor* Nyíregyháza, *Orbán Tibor* Pápa, *Orbók Ilona* Románia, *Ormos Balázs* Budapest, *Ormos Balázsné* Budapest, *Orosz Gyula* Miskolc, *Orosz László* Miskolc, *Oroszi Sándor* Budapest,

dr. Papp Tivadar Pécs, *Pádár Sándor* Mátrafüred, *Pál Balázs* Nyíregyháza, *Pál Balázsné* Nyíregyháza, *Palaticz Ferenc* Budapest, *Palkovics Zoltán* Pápa, *Pálmai István* Miskolc, *Pápai Gábor* Budapest, *Pápai Tamás* Győr, *Papp Gyula* Miskolc, *Papp László* Pápa, *Pásztor József* Miskolc, *Perl László* Pápa, *Pesek Géza* Balassagyarmat, *Pesek József* Balassagyarmat, *Peták István* Budapest, *dr. Péterfalvi József* Sopron, *Pétervári Gábor* Baja, *dr. Pethő József* Szombathely, *dr. Pethő Józsefné* Szombathely, *dr. Péli Miklós* Veszprém, *Petrik János* Visegrád, *Petróczi László* Miskolc, *Pintér Anikó* Kaposvár, *Pintér Balázs* Balassagyarmat, *Pintér Csaba* Nagykanizsa, *Pintér Csaba* Bogyoszló, *Pintér István* Tatabá-

nya, *Pintér István* Budapest, *Pintér Istváné*, *Pintér Ottó* Kaposvár, *Pintér Zoltán* Budapest, *Posta János* Miskolc, *Puskás Lajos* Szeged, *Puskás Zoltán* Kaposvár,

Rácz Albert Szeged, *dr. Rácz József* Sopron, *dr. Ráczné dr. Schneider Ildikó* Sopron, *Rácz Miklós* Miskolc, *Rácz Péter* Miskolc, *Rádi József* Baja, *Rajnai Csaba* Balassagyarmat, *Rakonczay Zoltán* Budapest, *Rákosi József* Kecskemét, *Rauch Imre* Szombathely, *Franz Ratz* Ausztria, *Rencsi Gábor* Miskolc, *Répászky Miklós* Szolnok, *Riedl Gyula* Budapest, *Rimóczy Rudolf* Budapest, *Rimvoszki Gábor* Balassagyarmat, *Ripszám István* Pécs, *Roland Migende* Németország, *Román József* Sopron, *dr. Rónai Ferenc* Sopron, *Rotheuwei Róbert* Balassagyarmat, *Rózsa Imréné* Gyula, *Rozsnyai Aladár* Budapest,

dr. S. Nagy László Budapest, *Samu László* Sopron, *Sándor Dezső* Veszprém, *Sándorfi Tibor* Pécs, *Sárközy Tamás* Debrecen, *dr. Sárvári János* Budapest, *Sasbalmi Miklós* Kaszó, *Schindler László* Eger, *Schmuk Melinda* Balassagyarmat, *Schumacher István* Veszprém, *Sere Ferenc* Szeged, *Simák Pál* Balassagyarmat, *Simon László* Mátrafüred, *Simágel József* Balassagyarmat, *Sipos Gyöngyi* Kaszó, *Sipos János* Debrecen, *Sipos László* Szombathely, *Sipos Péter* Pápa, *Sipos Sándor* Baja, *Sipos Viktor* Eger, *Skerlecz András* Győr, *dr. Solymos Rezső* Budapest, *Solti Imre* Baja, *Somogyi József* Pápa, *Somogyvári Vilmos* Gödöllő, *Soós Zoltán* Szeged, *Sós Tamás* Eger, *Sóskuti György* Eger, *Sőrés Imre* Szolnok, *dr. Spingár Ferenc* Kaposvár, *Spingár Péter* Kaposvár, *Sponga József* Táborfalva, *Sponga Józsefné* Táborfalva, *Stróbl László* Visegrád, *Stubán Zoltán* Pápa, *Susán János* Balassagyarmat, *Süimegi József* Pápa,

Szabó Eszter Miskolc, *Szabó Ferenc* Balassagyarmat, *Szabó Ferenc* Balassagyarmat, *Szabó Gábor* Sopron, *Szabó György* Sopron, *Szabó Mária* Románia, *Szabó Mihály* Debrecen, *Szabó Péter* Debrecen, *dr. Szabó Sándor* Budapest, *Szabó Szilárd* Nagykanizsa, *Szabó Szilárd* Eger, *Szabó Tibor* Gyula, *Szabó Vendel* Mórighida, *Szabó Zoltán* Balassagyarmat, *Szabóné Losonczy Gizella* Mórighida, *Szakács Sándor* Románia, *Szakácsi Béla* Miskolc, *Szalkos György* Miskolc, *Szalacsi Árpád* Nyíregyháza, *Szalai Éva* Mátrafüred, *Szalaiiné Csomós Krisztina* Budapest, *Szalay Sándor* Budapest, *Szalóki Rezső* Mátrafüred, *Szamosi Jánosné* Szeged, *Szani Zsolt* Sopron, *Szaniszló Gábor* Sárospatak, *Szántó Attila* Győr, *Szárász József* Mátrafüred, *Szedmák Attila* Balassagyarmat, *Szekán György* Balassagyarmat, *Székely Attila* Szolnok, *Székely Miklós* Sopron, *Székely*

Tamás Budapest, *Szekeres Péter* Visegrád, *Szélessy György* Zalaegerszeg, *Szemerics Antal* Szombathely, *Szénási Miklós* Sopron, *Szendrői János* Pécs, *Szente Ádám* Budapest, *Szente László* Szeged, *Szente Lászlóné* Szeged, *Szenyéri József* Kaposvár, *Szép Tibor* Szombathely, *Szerémy Péter* Pécs, *Szi Benedek Sándor* Tamási, *Szigeti Ferenc* Pápa, *dr. Szikra Dezső* Szentendre, *Szokoli István* Nagykanizsa, *Szőőr Levente* Szolnok, *Szörényi Miklós* Pécs, *Sztancsik Béla* Nyíregyháza, *Szüksán Gábor* Kecskemét, *Szuper Józsefné* Pécs, *Szűcs Gergely* Balassagyarmat,

Tálosi György Kaposvár, *Tálosi Györgyné* Kaposvár, *Tamás Ferenc* Kaposvár, *Tamaskó Tivadar* Szombathely, *Támba Miklós* Nyíregyháza, *Támba Miklósné* Nyíregyháza, *Tárczy Csaba* Szombathely, *Tátrai Gábor* Pápa, *Telegdy Pál* Budapest, *Telegdy Pálné* Budapest, *dr. Tergalecz Ferenc* Miskolc, *dr. Tergaleczné dr. Nagy Ilona* Miskolc, *Ternácz Zsolt* Nagykanizsa, *Tibanyi Gyula* Nagykanizsa, *Tímár György* Pápa, *Tímár József* Kaposvár, *Tokodi László* Székesfehérvár, *Tolmács Miklósné* Mátrafüred, *Tomka József* Budapest, *Toronyi Márton* Nyíregyháza, *Toronyi Mártonné* Nyíregyháza, *Tóth Antal* Kecskemét, *Tóth Attila* Kecskemét, *dr. Tóth Imre* Szolnok, *Tóth István* Szolnok, *Tóth János* Nyíregyháza, *Tóth Károly* Székesfehérvár, *Tőkegy József* Miskolc, *Török József* Miskolc, *Török Tibor* Budapest, *Tinyoghyné Bolgyó Etelka* Pécs, *Turós László* Pécs,

Váczai István Balassagyarmat, *Vaczurka István* Szombathely, *Vadas Ferenc* Szolnok, *Vadasdy Kálmán* Kecskemét, *Válint Miklós* Pápa, *dr. Vancsura Rudolf* Sopron, *Váraczki Mihály* Székesfehérvár, *Váradai Gábor* Miskolc, *dr. Várady Géza* Budapest, *Várady József* Pécs, *Varga Attila* Nagykanizsa, *Varga Gellért* Nagykanizsa, *Varga József* Mátrafüred, *Varga László* Miskolc, *dr. Varga Szabolcs* Sopron, *Varga Szabolcsné*, *Várbelyi Tamás* Nagykanizsa, *Varró Gyuláné* Recsk, *Vas István* Pécs, *dr. Vas János* Budapest, *Vasas Ernő* Miskolc, *Vaski László* Nagykanizsa, *Vass Sándor* Szeged, *Vass Sándorné* Szeged, *Vécsi György* Kazincbarcika, *Végvári Gyula* Szolnok, *Vernyik Jánosné*, *Vilmányi Márton id.* Hajdúböszörmény, *Vilmányi Márton ifj.* Hajdúböszörmény, *Virágb János* Budapest, *Vízhányó László* Szeged, *Vízvári Ottó* Nagykanizsa,

Wágner Józsefné Szombathely, *Wágner Tibor*, *Wágner Tiborné*, *Witmann Aranka* Kaposvár, *Witmann László* Kaposvár,

Zachar Miklós Keszthely, *Zachar Miklósné* Pápa, *Zámbó Gábor* Baja, *Zámbó Péter* Visegrád, *Zanati László* Balassagyarmat, *Zilaby Aladár*, *Zsíros Attila* Szeged.